

RISETE

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8APARE IN TOATE DUMINICELE
PRPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADÉ

PLINSETE

ABONAMENT UL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

CALENDARUL CIULINULUI

Iuliu are 31 zile

Dopă popi	După Ciulin
D. 22-3 Sf. Maria Magdalena	Consiliul miniștrilor își mută reședința la Florica
L. 23-4 Martirul Trofim.	Sfințirea noiei legi electorale la Sdrafcu.
M. 24-5 Martira Cristina.	Vizirul se declară infailibil.
M. 25-6 † Adorm. Sf. Ana.	Grandeia declară Resboiū cu « Ciomagul ».
J. 26-7 Ierom. Ermolau.	Rabinul lasă prin testament, averea mișcătoare de le 1884, « României Libere ».
V. 27-8 † Sf. Prooc Ilie.	Impăcarea fraților Siam Berlie și Firfrie.
S. 28-9 Mart. Calinic.	Martirul Papagalescu.

LA POLIȚIE...

*La poliție, în nopțe, s'aud vaete grozave
Și suspinuri de durere, smulse inimelor brave
Prin torture infernale, prin bătași și schingiuriri
Cesunt scrise 'n Cartea neșră tôte 'n sânge de martiri*

*La poliție sunt beciuri umede, îngrozitoare,
Unde victima intrată numai vede blândul sôre,
Unde zace legat d'altul în butucul legendar,
Unde șuia-și suferință, nôptea chin, cumplit amar.*

*La poliție în nopțe fură duse 'ncătușate
Victimele ce îndrăsniră ca să strige: „Libertate
Numai vrem guvernul vostru criminal și trădător,
Ce sub masca libertăței, e de țără vîndător.”*

*Și de-aceia 'n mieș de nôpțe, străbat zidurile grôse
Vaietele 'ngrozitoare, ce 'nșîră până 'n ôse.
Victimele 's chinuite, ca să șică cum șică ei:
«Brătianu e puterea, libertatea, tot ce vrei?»*

*La poliție, cu timpul, când veni-va iar dreptatea,
Când peri-va tirania și luci-va libertatea,
O să vedă și călii, o să simță ce-au făcut
Când sdrobeau fără de milă a lor victime 'n trecut.*

MARION.

București 21 Iulie

101 de tunuri s'a tras la închiderea Camerei; încă 101 are să se mai tragă la redeschidere; și are să trecă 101 de ani până ce țara își va veni

în fire. Tunurile acestea vestește la închidere—celui care nu face parte din nație — că, o sută și unu de picături a curs din sângele țerii ca să se mai ușurede de greutatea asuprașilor ce pörtă; iar la deschidere va vesti o sută și unu de biruri și de toroșpane aplicate pe spinarea hoșilor de cetățeni.

Din sorginte sigură aflăm, că are să se facă un chief nepomenit, pentru aniversarea celui de al 9-lea secol de urgie al partidului gidial, îndată ce se va termina alegerile.

Bâte, sistemul cel mai nou, a fost comandate cu tötă graba, căci ele vor decide sörta viitoarelor gheșefturi.

O comisiune s'a instituit deja, compusă din Reteveescu, Nae Tamburu, Dima-Pingea și alți patrioși experimențai în ale bâtei, ca să le primescă, având îndatorirea de a refusa pe acelea, a căror grosime s'ar părea că nu este conform cu usul tradițional liberal-național-electoral.

Se șice că ar fi cu mult superioare bâtei « Reteveescu » care, abia dă 12 lovituri pe secundă.

National Voința Zeittung, prevede un ocean de fericiri d'acum înainte, și promite, că noua camarilă, va ști să 'și facă mai bine datoria, de cât în trecut.

Face un apel călduros nației și poporului suveran să intervie în luptele electorale—însă cu calm și cu prudență—și să nu lase pe ciocoi, să falsifice constiința alegătorului.

Asigurază că, pe viitor vom scăpa și de restul moșielor, ce ne consumă atâtea bani cu administrarea, că vom scăpa cu totul de afurisita de Dunăre ce ne-a mâncat capul; că, cu convenția nemțescă o să tragă pe nemși pe sföră să se mire și ei de dibăcia noastră.

Intr'adevăr e förte ingenios proiectul: a dat ordin ca să nu se mai plătescă pentru mărfurile nemțeshi de cât gogană, pe când, pentru produsele ce le vom vinde noi lor, să nu se primescă de cât aur. Înțelege orș cine că, cu această măsură o să ajungă în cât-va timp să rămăe Șongheri noștri fără nici un dram de aur și expuși la bunul plac al nostru, ne mai putend cumpăra nici un fir de grău, și gata la orș ce sacrificii, numai să nu pșară de fôme.

Par'că ved atuncē cete de șongheri, desculți,

nemâncași, cu pșlea lipită de cöste, cu câte un picior de pisică în traistă, venind din depărtare, ca să îngenuche înaintea lui Ienache, spuindu-și că cu politica 'i-a omorât, și să le dea ceva să nu möră de fôme.

Par' că veși, atuncē, pe Ianache îngâmșat, băgând mâna 'n buzunarul vestei, scoțend o chârție de 12 moși și asvârlindu-le cu dispreș, șicend: *n'a șarle mörläite.*

Și cu politica asta știți unde o să ajungem? O să ajungem ca tôte șarlele din țara nemțescă — ne-avend ce mânca — să vie să se stabilizească aci, pe moșile nöstre care șede pustii, și țera lor remăind fără picior de neamș, mâine poimăne o s'o înghișim ca p'un hap!

Iată politica noastră: să-i lași să möră de fôme; să-i constrângi să emigreze toți în țără la tine; să-le ieși pe toți industrialii și tötă industria, și să-i coprinși fără să verși o picătură de sânge pe surcea.

Și cu câtă finețe astă-șii, le dai o jucărie, Dunărea; mâine îi amăgești cu convenția; poimăne le dai cămașea, și așa mai încolo, amăgindu-și cu glume și cu păpușerii, ca să nu bage de sémă abisul ce li se deschide pe nesimțite, prin politica Rișeliană a lui Jenache I. care 'și-a încercat conștiința cu crime și cu procese scandalöse și care prinde milioanele din vënt, ca și cum ar prinde o muscă.

Ciulini

Prin un decret Papagalicesc, s'a acordat un congediu de doué luni sfintei Mița, la baile de la Mehadia.

Un corespondent al nostru d'acolo, ne spune că suferinda este în eura unui militar.

Anunțăm cu cea mai mare plăcere că d. Chișu, ministru cultelor și Instrucțiunei publice, a luat ingenioșă măsură ca, în viitor, atât preoții de mir, cât și soldații lui Papagalescu să fie rasi și tunși, asimilându-se cu catolicii. Acēsta — șice d-sa — din punctul de vedere igienic, sustinend cu tarie că în scurt timp ori-ce mustăciös și bărbos, n'ar mai fi espus a suferi consecințe triste, cum a suferit d-sa, căruia 'i-a putreșit mustășile din udătură.

Diarele oficiale anunță o nouă serată artistică în sala Ateneului, data de Berlic și Firfiric, în onoarea apanagelor.

Subiectul este: *Sărutarea în... gură* a celor doi pehlivani sau încercarea tragerii pe sfără a lui Cogălniceanu și Dumitru Brătianu.

Spectacolul se va termina cu *Pălmuirea din Sinaia*, operă caracteristică-națională, compusă și executată de patrihoțul Năstăsache, cobzarul Craiovei.

Sânt-Ilie

Stam afară,
Și-o țigară
D'un tutun îmbătător,
Lua 'n sine
Miș suspine
In fumul ei rotitor.

Pe cer stele
Mititele,
Ici și colea licăriaș,
Și o mare
Sărbătoare
In cer parcă anunțau.

Tunuri dase
Numerose
Ziafetul a vesti,
Și rachete
Da, băete,
De nu puteai socoti.

Jos broștimea,
Brotăcimea
Laude la cer 'nălța,
Și departe
Aveam parte
Și pe câni a asculta.

* * *

Ce-o fi ore,
Frățiore,
De'n cer ați s'o fi serbând?
— Auți, frate,
Libertate
Că și'n-cer s'ar fi făcând.

D'ara sfinții
Și părinții
Fac ce'n minte le-o trăsni.
Unul mörte
Tot împarte
Fără ordin, a primi;

Sânt-Ilie,
Tot ce știe
Este într'una a ploa,
Și rachete
A trimete
Vrënd a ne mai speria.

Dar acuma,
Nu știu, gluma
Ör că prea s'a îngroșat,
Der se țice
Pe aicea
Că și Christ s'a mâniat.

Deci, trimete
La ștafete
Cu-aste mofturi a'nceta,
Și se'i spună
Că de tună
Pe dată 'l va depărta.

«Libertate
«Și dreptate!»
Sânt-Ilie a strigat.
Și toți Sfinții
Și Părinții
După el au repetat.

Astă veste
Când sosește
Christ prea rău s'a supărat,
Iute plécă,
Ca să trecă
La sfântul cel răsculat.

Dar d'odată —
Na'ți-o lată! —
Trenul loțului a stat:
Apa i mare,
Pod nu are. . . .
Il stricase Vânt-turbat.

D'aria Sfinții
Și părinții
Fac ce'n minte le-o trăsni:
Unul mörte
Tot împarte,
Fără ordin a primi;

Sânt-Ilie
Tot ce știe
Este'ntr'una a ploa,
Și rachete
A trimete
Vrënd a ne mai speria.

?

SPECIMENE DE EPISTOLF AMOROASE

Declarația unui licenț

Mon ange,

Iti spuneam eu d'asera ca, afurisitul ala de dascal m'a zarit cu tine la braț, a sera pe Bulevard, și ca asta-ți o să mă scotă la lecție. — Tocmai așa s'a și întâmplat. — M'a scos, dar eram chinez. Afurisitul m'a pus la arest, și mi-a promis că o să mă lase repetent. Să-i fie de cap ecuațiunile și logaritmii lui. — Cine dracu o mai fi inventat și bazagoniele astea, nu știu; mie unul nu mi intra în cap de loc. — Să veți *ma chère*, câte un șireag de necunoscute, cât tine ta bla, cu esponți frauduloși, și cu niște infernale de rădăcini cubice, de ți se face pèrul vâlvoiu', și ți spune ca să faci, din toate blestemățiile astea pe $x=0$. Par-că a'și fi duhul sfânt. — Să fiu al dracului cu Leibnitz și cu Newton al lui, că mi-a scos sululeul. O să ți scriu la tata că numai pot să învăț și că voesc să te iau pe tine de nevastă. — Dacă o' putea să fug asta-ți, o să aduc un jidan cu haine vechi, să vînd paltonul, și o să ți scriu lui tata că mi l'a furat; am să vînd pe Ovidiu, pe Cicerone și chiar pe Homer; o să încropesc vr'o căni-va franci, și disera, ah! mergem la Purcel sau la Tunel și o să petrecem de minune. O să ți trag o minciună acasă, ca să mi trimetă bani; o să scriu că nu viu în vacanța asta, ca să mă prepar, să sâr el. VII și să iau bacalaureatul la Septembrie, și atunci o să ți iau casă cu chirie și să stăm împreună. O să petrecem ca în rați. De Septembrie știu eu ce minciună să ți trimet: ți spun că m'a prezentat dascalii etc., etc.

In sfârșit, în ori-ce cas, să mă aștepti disera, că din pension scap lesne, sunt bine cu pedagogul, ți dau un pachet de tutun și mă face scăpat pe din dos. Ah! cât sunt de nenorocit, că nu pot să fiu acum lângă tine. Imi vine să strâng de gât pe toți dascalii aștia să scape lumea de ei.

Sclavul tău, care te adoră,

Copilărescu

Declarația unui filosof

Psihisul meu,

Eul meu este foarte sdruncinat. — Logica nu mai are nici o consistență în fața amorului. — Pe fie-ce și din variatele premise, ce mi propui, trag una și aceeași concluzie: că ești încântătoare; *ergo*, te iubesc.

Dacă n'ai fi așa rece, cu mine, a fortiori te-aștiaubi. Am resfuit psihologia trecutului meu, și n'am găsit nici o dilemă mai sdrobitore, pentru mine, de cât aceea în care m'a situat amorul tău ați. Prevéd, că abilitatea ta, mă va duce în abis. Voi cădea inevitabil, între Scylea și Caribdea, și promontoriul Eului meu

Pățeniile lui Hagi Jegu

Jupân Hagi Jegu e născut și crescut pe malurile Buzăului.

E scurt cât o prăjină de consul și atât de slab în cât o sobă muscălescă e mai subțirică în talie de cât densusul.

Fața lui ca fața spoitorilor, din nêmul cărora este împodobită cu o pereche de favorite cărămizii, fruntea e mică, tîmpită și dominată de o țestă bulgărescă pe care s'a prăsit niște păr, gros ca pèrul rimetorului. Un nas, cam ros în vîrf, și cu nările vecinic garnisite de tabac, stă țanțoș în mijlocu figurei lui latărețe în care mai scilpesc două ochi, cari spun că stăpânul lor e un ceapcân.

Căci cépcên a fost, este și va fi cât el și povestea asta va trăi.

Dacă cine-va, ne avînd alt-ceva de făcut, ar sta să vé facă biografia acestui necioplit, v'ăți îngrozi de șarlataniile și mișeliile cari le au făcut de când ochii 'i a vîzut lumina sórelui și gura-i a supt laptele mame-sei.

Dér fiind-că noi, ne am propus să vorbim numai de partea caraghiosă a acestui adevărat tip de țigan-ajuns, ne vom mărgini să povestim una din multele lui Pățenii.

Pentru scopul nostru e necesar însă, să mai spunem că Hagi Jegu, dupe multe și consecutive falimentele, a ajuns mare proprietar în Buzău și mi pare că și în București stăpânește un stabiliment de litere tocite și vechi ca literile rămase din timpul lui Mathei-Basarab.

Povestirea noastră petrecîndu-se în Buzău, fiind-că acolo e domiciliul stabil al caraghiosului nostru, vom lua și noi trenul accelerat de la 10 ore și patru-zeci

și cinci de minute sera și ne vom transporta, cu séu fără calabalac, dupe cum veți voi, în acel oraș fericit, unde ne așteptă una din cele mai caraghioase scene ce se pôte vedea reprezentîndu-se pe un teatru țigănesc când acel teatru se va zidi 1).

Ajunși în oraș, prin o birje ad-hoc să ne repezim la Otelul *Concordia* séu nu, mai bine la otelul lui Hagi Jegu, căci și d-lui are otel și otelul al mai frumos din oraș, așezat într'o pozițiune din cele mai încântătoare și inconjurat de niște grădini ale cărora flori exală delicioșele parfumuri care te fac să... 'ți pui batista la nas.

Otelul era al burduhanosului Hagi, dér acum nu mai e, fiind-că cu boelucu a cătat să se scape cu ori ce preț de densusul, căștigînd fie și chiar numai o sută la mie.

Zodia rimătorului l'a ajutat, căci otelul l'a dat unei rude ale sale pe un preț care l'a făcut să rămăie destul de mulțumit și satisfăcut de acest nou gheșeft, care 'i a înzecit capitalul pe care 'l speculă, dînd cu împrumut și luînd sută la sută de la cei cari au nenorocirea să cază în ghiarele acestui cămătar, nepot al lui Belzebut și cuseru cu cămătarul Cosman din București.

Tot Buzăul țipă de camăta care o ia, și mai ales bieții funcționari cari nu se mai pot ajunge nici o dată cu leafa din pricină că intrați în ghiara vampirului Jegu, să se achite le e cu neputință.

Dar să venim la povestea noastră și să lăsăm aste lucruri, cari sunt nimicuri pentru eroul nostru.

După cum am spus, ajunși în Buzău să mergem la

1). Se va zidi un tétu pentru românii de la 48. Vezi proiectul de lege al dipotatului Fundilă, prin care se acordă cumpărarea a 10 milioane de cașuri și două sute bivolițe, primit de majoritatea camerilor. din 84.

otelul lui Hagi Jegu, — căci am plecat și ajuns la Buzău, pe când Hagi Jegu avea otel, — să luăm fie cure câte o odaie și după ce am mîncat în *restaurant* séu fie care în odaia lui respectivă, să ne culcăm fiind prea tîrziu spre a mai sta de vorbă.

Nópte bună; dormiți liniștiți că în curînd ve veți deștepta și o deșteptare frumoasă cu țipete și cu vâete, cu hohote de risuri nervoșe și multe alte minunății pe care le veți vedea și auți când va veni vremea.

Dér, sunt de părere și cred că și d-v. veți fi, ca mai 'nainte de a vé deștepta, să vé fac ore-care descrițiune, necesară povestirii noastre, a otelului al prea nostimului nostru Jegu, ca să nu fiți surprinși la deșteptare de cele întemperate.

Otelul are multe, dér multe odăi mobilate, cu un gust *éschi*, luminate a *jorno* și provédute fie care cu clopoței electrice, așezati de lucrători innadins, aduși de la mecanicul Enghel din București.

Dér pe lângă aceste odăi sunt două cu totul particulare, care nu se dau vizitatorilor otelului și cari erau rezervate numai pentru Hagi Jegu și pentru familia dumnealui.

A! veți de familia Hagiului nu vé vorbisem; poftim, uitasem să vé spun un ce însemnat, un ce fără care povestirea noastră n'ar fi avut efectul dorit.

Dar pentru a nu vé obosi, descriînd mitra *dumnealui*, cum îi este *toaleta*, mersul și *fandosile*, cum am țice, vé spun că 'și-a găsit sacul peticul. Atât cred a fi destul pentru a sci de cine vorbim.

Așa dar erau două odăi, oprite pe seama stăpânului.

Aceste odăi erau așezate: una în partea din dreapta intrării și cea altă în partea stîngă tot de la acel loc. Odaia din dreapta era a d-nei și cea din stînga a d-lui.

se va zdrobi de sinuositățile cochetăriei tale, și atunci, mortus erit!

Știu că acesta este conclusia, ce urmărește grație-le tale.

Al tău adorator
Epicurénu

Declarația unui papagal

Cucernică fâptură,

Zis'a Domnul : Să iubești pe aprópele tēu, ca însu-ți pe tine. Și eu, dacă te iubesc pe tine, cuviósă vecină, nu fac de cât a mă potrive celor díse de sfânta scriptură. Cu cuget curat dar, și fără de prihană, vin să mă prostern la piciorușele tale, și să-mi destăinuesc ție, cherubimule, sfânta taină a sufletului meu. Știu că Teofilia mea, tot ceface cu cuvântul, sau cu fapta, întru Domnul, tóte săvêrșește.

Mal vêrtos mă voiú bucura, când voiú afla că ai început să te pētrunđi de adevêrul ce întru curățenie ți grăbesc. A ta va fi împărăția cerului, de nu te vei împotrivi. Inimă curată întru tine zidi-voiú, te voiú stropi cu Esop, și ți va fi ție bucurie, și spre folos, iar Sf. Mița, te va avea sub a sa pađă. Te va povētui cele ce o să faci, că tóte câte s'a făcut, printr'ensa s'a făcut.

Ascultă, cuviósă vecină, cele ce ți grăesc, că adevêr grăesc ție, și adu'ți aminte ce a đis Domnul : nu e bine să tralască omul singur, ci să fie doi, buniórá cum suntem noi.

Să fi blagoslovită, după cum ești iubită
† † †

La „Voința Națională“

Nu știți ce mare bucurie: guvernul astă-đi s'a întărit, și opoziția în țară într'o clipelă s'a stêrnit!

— Dêu !... Spune-mi ce minuni face guvernul iară ;
Suntem în stare de asediú sau vine șongherii în țera ?
— Nu !.. Dêrá Voința Națională se vinde astăđi la mezat și Prefecterei Capitalei prostituția i s'a predat.

La nașterea aceluiaș diar

Ișit'ai la ivelă viclenă precupêta,
Sê spulberi inimicii ai Thronului și țerei ;
Și tot ce înainte ți-eși dedeși perdărei.
Guvernul e putinte, Poliția semêta
Știu sê-ti dea putere... Prin bâte te ai născut,
Prin sângele junimei lumina ai vêđut.

Oficiul de stare civilă al „Ciulinului“

Trimestrul întâi și al douălea 1884

În cursul acestor trimestre s'au născut în capitală 36 ȕiare și anune :

Peleşul, Curierul Veseliei, Curierul României, Curierul Capitalei, Zorile, Fluerașul, Propășirea, Le Bossu, Cocoșul, Cucu, Trăsnetul și Fulgerul, Opiniunea Publică, Baioneta, Opinca, Opincarul, Ciomagul, Tombatera, Ciocoiul, Conservatorul, Topuzul, Popa-Tache, Bătașul, Gogóșea Patriotică, Clopotul, Păruiala. Proprietatea, Apanagiul, Dreptatea, Le Pays, Voința Națională, Țipêtul Țerii, Doina, Comóra, Lanterne Mondaine.

Din acestea trei au fost de sex literar, unu artistic și trei-đeci și două de sex politic.

Cu ivirea cholerei în Toulon și Marsilia, de frică, au rēposat :

Peleşul, Curierul Veseliei, Curierul României, Curierul Capitalei, Cocoșul, Trăsnetul, Apanagiul, Dreptatea Țipêtul Țerii, înmormêntat cu *bibanii* din Cismegiu, Lanterne Mondaine, cărora să le fie țêrêna ușórá d'acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Popa și Iapa

Anecdotă populară

Popa Sandu din Balbóca, renumit în bētură, Cu nasul cât pătlăgica, fața négră, barba sură, Ce de când se face ȕiuă, pênê când s'a inserat Bênd din apa cea de viță, stă în cărciuma din sat, Iși perduse într'o sêrá, Iapa chioră ce avea, Uă căută tótă nóptea, prin pădure și vêlcea. Ins'a lui alergătură ș'a lui trudă fu în vânt, Nicî că vorbă de găsire, Iapa intrase 'n pământ. A doua ȕi diminêta, fiind-o ȕi de sêrbătóre Nu putu ca, după iapă, el, sê plece 'n căutare Slujba trebuind s'o facă. Pe nevsatâ-sa chemând Ii díse, pe când acêsta, asculta mereú cãscând : —Preotêso ? — Ce-i părinte ? — După iapă sê plecî iute,

S'o cauți precum se cată, s'o aduci vrute, nevrute. —Bine, voiú pleca părinte. Iar popa mai ușurat, Se duse slujba sêși facă la biserica din sat. Pe când cu sfințele daruri, pe norod îl pomenêște, Iată vine preotêsa. Popa 'ndată ce-o zărește Ii díse, tot prin cântare.—Preotêso ai găsit ! —N'am găsit'o. S'o ia dracu; strigă popa necăjit. Ș'adresându-se l'aceia ce-aștepta sêși pomenêscă : —Și pe voi pe toți creștiniî el sê vê blagos. ovêscă.

Marion

Cholera în România

Tot ce dă viață și contribuêște
La mărirea țerii, ađi s'a infectat
De acea cholera ce curênd voește
Să piară cu tóte din al nostru Stat.

Ast-fel dar cholera, în a eî mânia,
Să distrugă totul dispusă e ađi,
Ea vrea să domnêscă, prin jaf și urgie...
— Bine, dar observă 'n ghiare să nu'i cadî,
Căci de, știî proverbul... Eú nu l'am uitat :
C'odată, de două, cu tigva la apă
Te pođi a te duce, dar îndată crapă.
Bazagonii d'astea multe s'a 'ntêmplat.

Șarada No. 6: Anastasiu, pașa din Tecuciú.

Aú deslegat d-nii M. Ionescu, C. Socec, Hilf Sigismund, d-ra Masinca Papadat, Florea Popescu invôđător, Jean Arapu, G. N. Băjescu, Vasile H. Athanasiu, Valerie Schina, N. F. Sp., Ioan Ionescu, d-ra Ecaterina Angelescu, Frosa Iordănescu, București. — D. Toma I. Dimitrescu, Brăila. — I. E., Tecuciú. — D. G. C. Geanopol, d-ra Arcety Stelútescu-Ploestî. — D. G. Petrescu, comuna Preasna-N. nă. — D. I. A. Protopopescu, gara Timnea. — V. Filoti, Tecuciú. — Const. Gheorghiiú, Vasluiú. — D. Iacob R. Altaras, d-ra Sali Altaras, Craiova. — D-na Elena N. Papadat, Sinaia. — D-nu E. E. C., Roman. — D. B. St. Berendeiú, Têrgu-Jiu. — D. D. Săvescu, comuna Vinderei. — D. N. P., Forșani.

ȘARADA No. 7

(de Valerie Schina)

Partea întâiú sunt afirmare
Cea de a doua o culóre,
Iar întreg când mă citești
P'o femeie o numești ;
Prin acêstă ghicitóre
V'amintesc o invingêtóre.

BIBLIOGRAFIE

SATIRELE SI FABULELE
LUI

HELIADÉ-RADULESCU

au eșit de sub tipar și se află de vênđare la princi, palele librării, împreună cu poesiele Lyrice și Epice ale aceluiaș autor.

Restaurantul C. Belimacea,

situat în centru orașului str. Academiei 37. s'a transformat cu totul pentu sezonul de vară, Prețurile cu totul modeste, serviciul nu lasă nimic de dorit.

Cea d'ântêiú era un adevêrat seraiú, împodobită cu tóte frumusețile cu care se póte împodobi *buduarul* unei femei iubite, ale cărei gusturi escentrice se întreceau și varieau prin frumusețe, scumpete, *artă* (!) și multe alte lucruri *ne-demne* de pana nóstră.

Cea-l'altă odaie forma biuroul Hagiului, mobilată fórté simplu.

Un pat mare de lemn de nuc, de când cu Noe, un *biuroú*, două scaune, o ladă de fer Wertheim, compunea tótă garnisêla acestui sanctuar al banului.

Hagi Jegu 'și alesese acêstă odaie retrasă pentru un scop, pe care sunt singur că cititorii noștrii nu l'au ghicit.

Bulgarul nostru pe lângă cele-l'alte daruri, cu care 'l înzestrare Tartarul, era din fire berbant și un craiú și jumêtate.

Li plăcea să facă curte și curte numai prin clasele de sus, compuse din chelnerițe, casierițe și mai ales slujnicute, tinere și durdulii care 'i mănecase și 'l făcuse adesea-ori să fie victima vre-unei párueli țepene din partea amozelor tradați.

De téma párueli, 'și alesese bulgarul acea odaie. Făcuse din el cuibul sêu de fericire nocturn, în el se petreceau, departe de ori-ce privire indiscretă, cele mai mari orgii, cele mai desfránate acțiuni.

Nu se culcase de mult în acea odaie, căci fusese în București, la stabilimentul sêu chemat grabnic de factotumului sêu din Capitală *Ciucă*.

În timpul lipsei lui din orașu se stabilise în otel gazul aerifon și clopoței electrici.

Acea nópte era întâia care o petrecea în otel și era o indoită fericire pentru densusul că,—pe lângă un pat bun, adus expre din București, povêđut cu polog și cu tóte necesitățile ce se cere să aibă patul unui berbant de talia lui,—avea și suprema fericire că una din chelnerițele otelului, după care ofta de

vr'o șese luni, căreia, cu tótă sgărzenia lui, 'i îndoise și 'i întreise léfa, consimțise în sfârșit sêși acorde în acea nópte un rendez-vous.

Era patru ore despre ȕiuă, pasagerii veniți de curând, sforaiaú pe întrecute.

O singură ființă în tot otelul rêmasese deșteptă.

Mê înșel, când ȕic una vreaú, să ȕic două, căci în timpul acesta se deșteptase și cea-l'altă.

Aceste două ființe erau : Hagi Jegu și Kati, chelnerița din etagiul de sus.

Bulgarul într'un halat cât o giubea, cu un fes în cap, rezemat de o masă, pe care se afla niște mănecări alese ca : icre cu cêpă, praz umplut și vr'o trei sticle de vin roșu de Dragășani, aștepta cu nerăbdare, oftând din când în când, sosirea acelia pentru care 'și consacrase pe lângă nevastă, și somnul sêu care 'i era o a doua viêta.

La fie-care mișcare ce sê făcea, Hagiul tresărea, ridică capul întorcându-l cu repeziciune spre ușe, dêr îndată 'l întorcea nemulțumit și adesea furios.

În sfârșit un fișit de fuste se auzi în galerii.

Hagiul se aprinse, sári dupe scaun și alergă la ușe pe care o deschise încet.

Kati intră.

Era o fată cam la vr'o patru zeci de ani, înaltă, slabă și ciupită de vêrsat. O fustă scurtă lăsa sê se vêđe niște picóre roșii și bătórite, iar un camizon cãrpit și ne încheiat atrase privirea lui Hagi Jegu asupra pieptului ofilit al chelneriții.

Cum o vêđu bulgarul. o luă ca un vultur în ghiare, și pe sus, sêrutênd'o neîncetat o duse la masa.

Dupê ce mănecară bine și udară legumele cu conținutul sticlelor după masă, stinseră lumânarea.

Se culcară, dêr abia trecuseră două minute și ușa, pe care bulgarul, în culmea fericirii, uitase s'o închidă, se deschise cu sgomot și Madame Jegu, în costum

de nópte și c'o lumânare în mână, cu o figură înspăimântată ca și cum toți dracii se luaseră pe urma ei, se arată pe prag.

La vederea perechei înlanțuite uită spaima și o furie nervósă o apucă.

Incepu să țipe cât o lua gura și, plângênd și vai-tându-se, apucă sticlele după masă și una câte una le aruncă în patul nenorociților amanți.

Servitorii și pasagerii, deșteptați de larmă, veniseră cu toții și rideau până la lacrimi de tabloul ce li se înfăcișau dinaintea ochilor.

Hagi Jegu, desperat, se sculă, trase două palme cocónei și se aruncă pe ferêstra din curte, unde căđu într'o grămadă de báligar.

Abia fu scos cu suflet de acolo și după mai multe scene făcute de jumêtatea sa și de care dîispensăm pe cititor de a le afla, se împăcară după trei ȕile.

Hagi Jegu însă vru să afle ce făcuse, pe iubita sa, ca în mieđul noptei să se deștepte așa de o-dată și să vie într'un costum lipsit de pudóre și la o asemenea oră la densus.

Ea îi povesti că tocmai visa că era mirêsă și Hagiul ginere și pe când li se cântau *Isaia dânfuește* și cofeturile cădeau în plóe, un sgomot de clopoței și clopote o deșteptară din somn.

Văđênd că nu mai încetêđa, o apucase frica și de aceia alergase ca să 'i spune ce i-se întêmplase.

Hagi Jegu, ca bulgar ce e, 'și închipuește și până astă-đi că dracul s'a amestecat, dar lucrul adevêrat e că lucrătorii cu clopoței 'și bătuseră joc de el.

Ei întrebaseră care e odaia boierului și care a cocónei, și prin intermediul sirmelor aranjase clopoței sub patul cocónei; ast-fel că ori de câte ori s'ar fi făcut o mișcare mai mare în patul Hagiului, clopoței de sub patul cocónei începeau să sune.

Iată cauza adevêrată care l'a făcut pe Hagi Jegu să fugă de odaia lui ca de dracu și săși vênđă otelul.

Marion.

CHOLERA IN ROMANIA

